

Trong hai tuần lễ liên tiếp, thế giới phải chứng kiến những cơn chết chóc thật tàn bạo, từ thủ đô Hoa Kỳ đến thủ đô Kenya ở Phi châu. Tới cả ngàn người bị chết vì hãi đẫm Syria đến những người bị thảm sát ở Chicago. Tại sao thế giới phải sống trong chết chóc và bạo tàn như vậy? Câu trả lời là vì tội lỗi. Một trong những điều luật của Thiên Chúa là, “Không được sát nhân!” Con người đã vi phạm luật của Chúa nên người và đem lại chết chóc, đau khổ.

Trong Câu Chuyện Phúc Âm lần trước, chúng tôi nói về điểm cần biết đầu tiên của Phúc Âm. Điểm cần biết đầu tiên của Phúc Âm là, “Mọi người đều có tội!” Mọi người đều là tội nhân, vì vậy cần nhận tha thứ và cứu rỗi. Tin Mừng chỉ có ý nghĩa khi con người cần đến Tin Mừng. Phúc Âm chính là Tin Mừng cứu rỗi đó! Điểm cần biết đầu tiên của Phúc Âm là, “Mọi người đều là tội nhân” nên người nói mọi người đều có tội thì chưa đủ. Chúng ta phải nói đến hậu quả của tội lỗi hay tội đem đến điều gì. Và đó chính là điểm cần biết thứ hai của Phúc Âm. Điểm cần biết thứ hai của Phúc Âm là: “Hậu quả của tội là sống chết” theo lời dạy của Thánh Kinh:

Tội công của tội lỗi là sống chết (Thư Rô-ma 6:23a)

Chúng ta đã chứng kiến những cơn chết chóc trong tuần qua và đó chính là hậu quả của tội. Nói đúng hơn thì sát nhân đã đưa người ta đến chết giết người, đem thêm họa lại cho mọi người. Những hậu quả của tội còn nhiều hơn như vậy nữa. Hậu quả của tội là cái chết tâm linh nghĩa là phân cách với Thiên Chúa là nguồn sống. Khi Thiên Chúa đặt con người đầu tiên trong vườn Eden, Thiên Chúa căn dặn:

Con được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn nhưng trái cây bí mật đừng ăn thì con không được ăn vì ngày nào con ăn trái cây đó chắc chắn con sẽ chết (Sáng thế ký 2:16-17)

Đây là lần đầu tiên chữ “chết” được nhắc đến trong Kinh Thánh trong mối liên hệ của Thiên Chúa cho con người. Con người đã được cảnh báo không được ăn trái cây mà quả đã đem lại cái chết cho con người bất tuân lệnh cấm của Thiên Chúa và từ đó đã đưa toàn thể nhân loại vào con đường chết. Tội thì tông chứng những di truyền trong bản chất con người

nhưng cũng đi hái trái trong số phần con người. Con người sinh ra là có tội và con người sinh ra là phải chết! Sau khi con người phạm tội, Chúa phán với A-đam như sau:

Vì con đã nghe theo lời và ăn trái cây mà Ta đã ra lệnh cấm ăn, nên đất đai sẽ vì con mà bội ngược nếm đắng. Con phải khốn khổ suốt đời mãi có miếng ăn từ đất sinh ra... Con phải làm đất mồ hôi trán mới có miếng ăn cho đến ngày con trở về đất là nơi con tằm đó mà ra. Vì con là cát bụi, con sẽ trở về với cát bụi (Sáng thế ký 3:17, 19)

Sau khi phạm tội, A-đam không ngã ra chết ngay nhưng ông phải sống tội ngày phải trở về với cát bụi. Điều kỳ diệu cho thấy chết là hậu quả của tội. Nhưng chết không chỉ là cái chết thân xác, trở về với cát bụi, nhưng chết là chết tâm linh, chết với phần hồn. Chết tâm linh nghĩa là thế nào? Thước kẻ của cái chết nằm ở chỗ phân cách hay ngăn cách. Khi một người chết, giữa chúng ta với người đó là một khoảng cách riêng lẻ. Thân xác vẫn còn đó nhưng giữa ta với người chết là một khoảng cách vô cùng riêng lẻ, một cách biệt hoàn toàn. Đó cũng chính là điều xảy ra khi chúng ta bội chết với phần tâm linh. Giữa chúng ta với Đức Chúa Trời là Đức nguyền rủa đang chúng ta là một khoảng cách rùng rợn và to lớn. Đó là chết. Chúng ta không được tiếp xúc giao với Đức Chúa Trời là nguồn sống. Chúng ta giống như một chiếc lá lìa cành, một nhánh cây lìa gốc. Trong chúng ta không còn nữa sống hay sức sống nữa. Chúng ta vẫn sống nhưng đó không thật sự là sống. Đó chỉ là sinh hoạt của thân xác vì đời sống không có ý nghĩa. Đời sống chỉ có ý nghĩa khi chúng ta biệt chúng ta từ đâu đến. Chúng ta sống trên đời này để làm gì và chết rồi ta sẽ đi về đâu. Chúng ta sẽ không thể nào trả lời được những câu hỏi kỳ diệu cho đến khi chúng ta công nhận thẩm quyền của Thiên Chúa trong đời sống của mình. Cây có cành, nước có nguồn. Nguồn của chúng ta là Thiên Chúa toàn năng đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta hiểu biết, sức sống, trí khôn, tài năng, sức khỏe, dục vọng. Thiên Chúa cũng tạo dựng con người với phần tâm linh để tiếp xúc giao với Ngài. Nhưng tội lỗi đã cắt đứt mối tiếp xúc giao đó. Chúng ta đang sống thế xác mà chết tâm linh. Ngày nào chúng ta còn xa lìa Thiên Chúa, ngày đó chúng ta còn là người chết trước mặt Ngài. Chỉ khi nào chúng ta ý thức mình là tội nhân, ăn năn tội, quay trở lại với Chúa, lúc đó mới tiếp xúc giao giữa chúng ta với Thiên Chúa mới được nối kết trở lại, chúng ta mới thật sự sống!

Chính vì vậy, khi Chúa Giê-xu đến trần gian này để chuộc chết vì tội của nhân loại, Chúa đã phán:

Ta đã đến để chiên được sống và sống sung mãn (Phúc Âm Giăng 10:10b)

Sống sung mãn hay sống mới để sống có ý nghĩa là để Chúa sống ban cho chúng ta khi chúng ta ăn năn tội và quay trở lại với Chúa. Kinh Thánh cũng nói đến sống để sống hay sống vĩnh hằng là để sống bên kia cõi chết và cũng là để sống có ý nghĩa trên trần gian này.

Lúc này tôi đề cập cho quý vị nghe câu Kinh Thánh nói về hậu quả của tội là sống chết. Câu đó như sau:

Tội công của tội là sống chết (Thiê Rô-ma 6:23a)

Nhưng quý vị biết câu tiếp theo sau câu đó là gì không? Sau khi nói “tội công của tội là sống chết,” Kinh Thánh dạy:

Nhưng sống ban cho của Đức Chúa Trời là sống sống để sống trong Đức Christ Giê-xu, Chúa chúng ta (Thiê Rô-ma 6:23b)

Tội công để chết để chiếu với sống ban cho hay quà tặng. Tội công của tội tức là chúng ta phạm tội, chúng ta làm để tội thì tội công hay hậu quả tất nhiên là sống chết. Đó là sống chết tâm linh, xa lìa Thiên Chúa. Còn sống ban cho hay quà tặng là để chúng ta không phạm làm gì cả, nhưng Đức Chúa Trời vì yêu thương chúng ta ban cho chúng ta sống sống để sống khi chúng ta tin nhận Ngài.

Hai điều ít người muốn nghe là tội và chết. Nhưng thưa quý vị, đó là thực tế của đời sống. Chúng ta phạm tội và chúng ta đi gần hơn với cái chết mỗi ngày.

Theo như đã đề cập cho loài người phải chết mới nhận được sự phán xét (Thiê Hê-bê-rơ 9:27)

Quý vị có biết là bên kia cõi chết sẽ có sự phán xét của Đức Chúa Trời không? Chắc rồi không phải là hết nhưng sự phán xét để của chúng ta tùy thuộc nơi quyết định của chúng ta hôm nay.

nay. Quý vị đã chọn đi đâu? Đức Chúa Trời đã từng kêu gọi con dân Chúa ăn năn tội và quay trở lại với Chúa nhưng họ không chịu ăn năn và Chúa đã phán với họ :

Hỡi nhà Y-sa-ra-ên, sao các ngươi lại muợn chết? (Ê-xê-chi-ên 18:31b)

Không ai trong chúng ta muợn chết hay xa lìa Thiên Chúa nếu chúng ta không ăn năn tội và quay trở lại với Chúa chúng ta sẽ phải đi đến chết mà không biết gì về mình. Phúc Âm là Tin Mừng cứu rỗi khi chúng ta ăn năn tội và quay trở lại với Chúa để tránh khỏi sự chết đi đời!

Mục sư Nguyễn Thị

Chánh Trưởng Trình Phát Thanh Tin Lành